

ת"פ 731/09/18 - מדינת ישראל נגד אשר סויסה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 731-09-18 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)
ת"פ 29855-09-18 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד הילה אקוע

המאשימה

נגד

אשר סויסה ע"י עו"ד מעין נופר עמון

הנאשמים

גזר דין

רקע

נגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום בהם יוחסו לו התפרצויות ועבירות נלוות. לאחר שמיעת הראיות הורשע הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו. ואלו עובדות הכרעת הדין:

ת"פ 731-09-18 (האישום הראשון):

ביום 4.8.18, בסמוך לשעה 12:14 הגיע הנאשם לבניין משרדים ברחוב התעשיה 8 בירושלים ובשעה 13:01 נכנס למסדרון הקומה השניה. במסדרון ניסה הנאשם לפתוח דלתות של מספר משרדים, תוך שימוש בכח ובאמצעות חפץ אותו החזיר למנעולי הדלתות, אך לא הצליח. לאחר מכן שבר הנאשם פתח אוורור בדלת של מחסן וכן מנעולים של דלתות שני משרדים ונכנס לתוכם. הנאשם גנב מאחד המשרדים מחשב נייד וזרע אי סדר בשני המשרדים האחרים.

במהלך ההתפרצות, בשעה 13:35, הבחין הנאשם במצלמת אבטחה, ועל מנת שלא תתעד את מעשיו לקח פיסת נייר, ירק עליה והדביק אותה על עדשת המצלמה.

הנאשם כפר בעובדותיו של אישום זה כפירה כללית ופרשת תביעה בעניינו נשמעה עד תום, אך בפתח פרשת ההגנה הודה במיוחס לו באישום זה. משכך הורשע הנאשם בעבירה אחת של התפרצות לבנין וגניבה מתוכו, שתי עבירות של התפרצות לבנין, מספר עבירות של נסיון התפרצות לבנין ושלוש עבירות של היזק לרכוש.

ת"פ 29855-09-18 (האישום השני):

ביום 20.8.18 בין השעות 10:30 ל- 12:30 הגיע הנאשם לבית מגורים, אשר בדירה אחת בו מתגוררים בני זוג מבוגרים ובדירה צמודה מתגוררת עובדת זרה המטפלת בבני הזוג (להלן: **המתלוננת**). הנאשם נכנס לדירתה של המתלוננת, זרע בה אי סדר, הפך מגירות ושפך את תכולתן על הרצפה ופיזר חפצים שונים. שלל הגניבה היה חסכוניתיה של המתלוננת בסך 9,350 דולר, 400 ש"ח ותכשיטים שונים.

הנאשם כפר באישום זה והורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים, ובהם הביטחון האישי והרכושי של הציבור, ריבוי העבירות בארוע מושא האישום הראשון, והפגיעה הקשה במתלוננת בארוע מושא האישום השני. לאור אלה בקשה לקבוע ביחס לכל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם שבין שנה לשלוש שנים. ביחס לנאשם הפנתה לעברו המכביד ולכך שמאסרים רבים לא הביאו להרתעתו. עוד הפנתה לכך שנתנה לנאשם הזדמנות לעבור הליך שיקומי במסגרת מעצרו, אך הוא כשל בו. לאור אלה, בקשה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם בכל אחד מהאישומים ולהפעיל במצטבר מאסר מותנה שלחובתו.

ב"כ הנאשם שמה את הדגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, וטענה כי שורש הרע במעשיו הוא התמכרותו לסמים, כפי שעולה מהרשעותיו הקודמות, אשר כולן נובעות מעניין זה ונועדו לממן את צריכת הסמים על ידו. ב"כ הנאשם בקשה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, על מנת להפנותו להליך שיקומי, בטרם מתן החלטה. עוד הפנתה לכך שמדובר באדם ששירת בצבא, אבל לילדים וסב לנכדים.

לעניין העבירות בהן הורשע הנאשם טענה, כי מדובר בארוע עברייני אחד לצורך קביעת המתחם, שכן בין המעשים פער של 16 יום בלבד. עוד הפנתה לכך שההתפרצות למשרדים היתה ביום שבת, ולא היה חשש כי הנאשם יתקל באנשים. לאור זאת בקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים הוא מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים, והגישה פסיקה שונה לעניין רמת הענישה הנוהגת. כמו כן בקשה להפעיל את המאסר המותנה שלחובת הנאשם באופן חופף.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו הביע חרטה על מעשיו ואמר, כי שהה בקהילה הטיפולית 29 יום ורצה להמשיך ולהיות בה, אך סולק ממנה שלא בטובתו. עוד אמר, כי נהג לישון במבנה בו נמצאים המחסנים אליהם התפרץ בארוע מושא האישום הראשון, וכי מדובר במבנה נטוש ועזוב.

מתחם העונש

למרות שבשני האישומים הורשע הנאשם בעבירות שעניינן דומה, ראיתי לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים, בשל השוני בערכים המוגנים ועובדות הארועים. עם זאת, אקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות מושא האישום הראשון, שכן למרות שהנאשם התפרץ וניסה להתפרץ למספר משרדים ומחסנים, מדובר בארוע עברייני אחד.

אישום ראשון

הנאשם הגיע לבית משרדים, התפרץ לשלושה משרדים תוך גרימת נזק, גנב מאחד מהם מחשב נייד וניסה להתפרץ לעוד מספר משרדים ומחסנים. ובניגוד לדברי הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש, אין מדובר במבנה נטוש, שכן מהראיות עולה כי ישנם שם מספר עסקים פעילים.

אין צורך להכביר מלים על חומרתן של העבירות אותן ביצע הנאשם והנזקים אשר נגרמו כתוצאה מביצוען. עבירות התפרצות טומנות בחובן פגיעה בערכים מוגנים רבים ובהם שמירה על הקניין והרכוש, הגנה על מקום עיסוקו ומקור פרנסתו של אדם וכן הגנה על תחושת הביטחון בחברה. לא קשה לתאר את מפח הנפש של אדם, המגיע לעבודתו עם בוקר ומגלה כי המקום נפרץ וניזוק, רכושו נגזל ותחת יום עבודה עליו להתמודד עם נזקי ההתפרצות.

מעבר לנזק הכספי הישיר, ההתפרצות גורמת גם לנזקים עקיפים, הנובעים מכך שלא ניתן להפעיל את העסק עד לתיקון נזקי ההתפרצות. ביחוד דברים אמורים כאשר נגנב מחשב, אשר ערכו הממשי חורג משווי הכספי. במיוחד דברים אמורים אם חלילה לא גיבה בעליו את המידע האצור בו, אשר שוויו יכול לעלות עשרות מונים על עלות המחשב עצמו, ולעתים אין לו תחליף.

מעבר לנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמו לבעל העסק שנפל קרבן לפריצה, עבירות אלו גורמות לנזק עקיף לכלל הציבור, הנדרש לשאת בעלויות הביטוח הנדרשות לכסות סיכונים פריצה. משכך ניתן לראות מגמת החמרה ברורה בענישתם של מבצעי עבירות רכוש בשנים האחרונות.

ור' לעניין המתחם במקרים של התפרצות בודדת עפ"ג 60874-12-16, קאשור נ' מדינת ישראל, שם אושר מתחם שבין ששה חודשי מאסר ועד שלושים חודש, עפ"ג 54218-01-14, נריה עמיהוד ועפ"ג 1369-02-14, חושיה.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את העובדה שהנאשם פרץ לשלושה משרדים וניסה לפרוץ למספר משרדים ומחסנים נוספים, ואת הנזק שגרם תוך כדי המעשים. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שלושים ושניים חודשים, לצד עונשים נלווים.

אישום שני

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו. כאשר העידה המתלוננת, ניכר בה מפח הנפש הכבד שנגרם לה, מכך שפרטיותה חוללה, חסכוניותה המעטים נגזלו ורכושה הדל פוזר לכל עבר. אזכיר, כי מדובר בעובדת זרה, אשר טפלה אז בבני זוג מבוגרים, ונקל לשער עצמת הפגיעה שנגרמה לה מכך שנגנב ממנה סכום של מעל 9,000 דולר אותו חסכה בעמל רב.

כמו כן, לא אחת התפרצויות לבתי מגורים הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. ענין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו. במקרה שלפני, אחד מבני הזוג בהם טפלה המתלוננת היה בדירה סמוכה בעת שהנאשם התפרץ לדירתה של המתלוננת, ולו היה נתקל בנאשם, הארוע היה עלול להדרדר ולהחמיר.

ר' למשל רע"פ 7658/18, אורן זוהר:

13. אף לגופו של עניין, אין להקל בעזות המצח של המבקש, אשר פרץ לדירת שכנו בידיעה כי הוא אינו נמצא במקום, וגנב ממנה את רכושו תוך ניצול הקרבה הפיזית בין דירת שכנו לדירתו.

בעבירות ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך.

יפים לענייננו דברים שנכתבו על ידי חברי א' שהם בעניין ערג' (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את

התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכול, ולצידם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (השוו ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (2.8.2015)).

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרור לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד".

ר' לעניין מתחם העונש את עפ"ג 42533-11-18, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל וע"פ 47163-04-17, אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (אושר ברע"פ 8999/17), אשר בכולם אושר מתחם דומה בעבירות התפרצות לדירת מגורים.

לאור אלה, ובשים לב לעובדות המקרה והנזק שנגרם כתוצאה מההתפרצות, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשלוש שנים וכן עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1971. לחובתו הרשעות קודמות בעשרות עבירות שונות, בגין ריצה מאסרים המצטברים לשנים רבות:

בשנת 1990 הורשע בשוד בחבורה ונדון לשל"צ וצו מבחן.

בשנת 1994 הורשע בעבירות סמים ונדון ל- 11 חודשי מאסר.

בשנת 1997 הורשע בשיבוש מהליכי משפט ונדון לחודשיים מאסר.

בשנת 2001 הורשע בתשעה אישומים של עבירות סמים, נשק ורכוש ונדון ל- 15 חודשי מאסר.

בשנת 2002 הורשע בעבירות רכוש שונות ונדון לחמישה חודשי מאסר.

בשנת 2003 הורשע בעבירות התפרצות ונדון למאסר כולל של תשעה חודשים (שחלקו מאסר מותנה שהופעל).

בשנת 2004 הורשע בעבירות מרמה וזיוף ונדון לחמישה חודשי מאסר.

בשנת 2006 הורשע בעבירות רכוש ותעבורה ונדון למאסר כולל של שמונה חודשים (שחלקו מאסר מותנה שהופעל).

בשנת 2006 הורשע בתשעה אישומים של עבירות התפרצות, מרמה, סמים וגניבה ונדון למאסר כולל של 36 חודשים (שחלקו מאסרים מותנים שהופעלו).

בשנת 2006 הורשע בעבירת התפרצות ונדון לעשרה חודשי מאסר.

בשנת 2009 הורשע בעבירת התפרצות ונדון למאסר כולל של 24 חודשים (שחלקו מאסר מותנה שהופעל).

בשנת 2009 הורשע בעבירת סמים ותעבורה ונדון לשלושה חודשי מאסר.

בשנת 2012 הורשע בעבירות סיכון חיי אדם, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון ונדון ל- 39 חודשי מאסר.

בשנת 2012 הורשע הנאשם ב- 17 אישומים של עבירות התפרצות, סמים, הפרת הוראה חוקית ועוד, ונדון למאסר כולל של 78 חודשים (שחלקו מאסרים מותנים שהופעלו). כמו כן הוטל על הנאשם מאסר מותנה של ששה חודשים שהוא חב הפעלה בשל הרשעותיו בתיק שלפני.

בשנת 2017 הורשע הנאשם בעבירת סמים ונגזר עליו חודש מאסר.

מעבר לכך, הורשע הנאשם בעבירות סמים ורכוש נוספות, בגין נגזרו עליו מאסרים מותנים.

מפלט המאסרים שהוגש עולה, כי בשל הרשעותיו האחרונות, נשא הנאשם במאסר לתקופה מצטברת של כשמונה שנים, ממנו שוחרר בחודש מאי 2018, כשלושה חודשים בלבד לפני ביצוע העבירות בהן הורשע.

במסגרת הליכי המעצר הופנה הנאשם להליך שיקומי ושוחרר ממעצרו למשך כחודש לקהילה טיפולית, אך הנאשם הפר את תנאי הקהילה ועל כן נעצר מחדש (ר' פירוט ההליכים בעניין זה בהחלטה מיום 28.2.19 בתיק מ"ת 744-09-18).

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועלים לחובתו של הנאשם: מדובר בעבריין מועד, אשר הפך את הפגיעה באחרים לדרך חיים, והרואה את רכוש זולתו הפקר.

מאסרים ממושכים להם נדון הנאשם לא הביאו להרתעתו ומאסרים מותנים שהוטלו עליו הופעלו פעם אחר פעם. הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע כשלושה חודשים לאחר ששוחרר מרצף מאסרים בהם נשא לתקופה מצטברת של כשמונה שנים, בעוד מאסר מותנה של ששה חודשים תלוי מעליו. עניין זה מלמד על כשלון מוחלט של ההרתעה בעניינו של הנאשם, ועל כך שרק כותלי בית הסוהר יכולים לחצוץ בינו ובין קורבנותיו הפוטנציאליים ולהגן על החברה מפניו. כך עולה גם מהעובדה שהנאשם הורשע בעבירות רבות של הפרת הוראה חוקית. משכך, משקלם של רכיב ההרתעה ורכיב ההגנה על הציבור משמעותי ביותר בעניינו של הנאשם.

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר בהם. הודאתו של הנאשם באישום הראשון באה רק לאחר שמיעת מלוא עדויות התביעה, ובכלל זה מומחית המעבדה לזיהוי פלילי ושוטרים אחרים אשר הוטרחו לחינם. ניכר, כי ההודאה באישום הראשון משקפת מבט מפוכח ביחס למצבו הראייתי של הנאשם ולא קבלת אחריות והבנה של הפסול שבמעשים (אציין, כי הנאשם נקשר לארועים בצילום ברור שלו במצלמת אבטחה, DNA שלו שנתפס בזירה, משום שהדביק ברוק פיסת נייר על מצלמת האבטחה והודאה שלו בפני שלושה שוטרים). וחרף כל אלה, אתן להודאת הנאשם

באישום הראשון משקל מסוים, גם אם לא רב.

לאור מכלול הנסיבות שפורטו למעלה, ובעיקר עברו המכביד עד מאוד של הנאשם, לא ראיתי טעם לקבל תסקיר של שירות המבחן. אדגיש, כי גם לו היה לפני תסקיר ובו המלצה חיובית של שירות המבחן להפנות את הנאשם להליך שיקומי, אין זה המקרה המצדיק הקלה עם הנאשם לצורך הליכי שיקום, ועל כן הפניית הנאשם לתסקיר מיותרת, מעמיסה על שירות המבחן ויוצאת ציפיות שוא אצל הנאשם. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם קיבל הזדמנות חריגה ויוצאת דופן להשתתף בהליך שיקומי במסגרת מעצרו אך כשל בהליך, ועל כן מראש ברור כי התוחלת שיתקבל בעניינו תסקיר חיובי נמוכה. ככל שהנאשם אכן מבקש לעבור הליך גמילה, עליו לעשות כן במסגרת מאסרו, ותשומת לב שירות בתי הסוהר מופנית לעניין זה.

לסיכום אומר, כי התקשיתי למצוא נקודת אור אחת לזכותו של הנאשם, אשר תצדיק שלא להטיל עליו את הרף הגבוה של מתחמי העונש שקבעתי ובאופן מצטבר זה לזה, וכן להפעיל את המאסר המותנה שלחובתו במצטבר. בסופו של דבר, ראיתי להשית על הנאשם בגין כל אחד משני האישומים עונש הנמצא בצידו הגבוה של המתחם, קרוב לצידו העליון (28 חודשי מאסר בגין האישום הראשון ו-32 חודשי מאסר בגין האישום השני) תוך חפיפה מסוימת בין העונשים, ולהפעיל את המאסר המותנה של ששה חודשים שלחובתו באופן מצטבר. כמו כן אחייב את הנאשם בפיצוי נפגעי העבירה. אני ער למצבו הכלכלי של הנאשם, אך נתון זה אינו מצדיק כי קרבנותיו ישאו בעצמם בנזקי מעשיו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבע שנות מאסר בפועל. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 23.8.18 עד יום 29.1.19 ומיום 28.2.19 עד היום.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 7368-07-11 ביום 18.6.12. עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל יישא הנאשם בארבע וחצי שנות מאסר בניכוי ימי המעצר.
- ג. שנה מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלוננת ס"ב, ע"ת 2 מהאישום השני, בסך 40,000 ש"ח. הסכום ישולם עד יום 1.8.19.
- ו. פיצוי למתלונן י"ל, ע"ת 1 מהאישום הראשון בסך 10,000 ש"ח. הסכום ישולם עד יום 1.8.19.

לתשומת לב שב"ס רצונו של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי לגמילה מסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, במעמד הצדדים.